



Документ за разглеждане в заседание

B8-0534/2017

25.9.2017

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпроси с искане за устен отговор B8-0330/2017 и B8-0329/2017

съгласно член 128, параграф 5 от Правилника за дейността

относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2017 г. в Бон, Германия (COP 23) (2017/2620(RSP))

Адина-Йоана Вълян

от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Петер Лизе

от името на групата PPE

Жил Парньо

от името на групата S&D

Джули Гърлинг

от името на групата ECR

Гербен-Ян Гербранди

от името на групата ALDE

Естефания Торес Мартинес

от името на групата GUE/NGL

Марко Афронте

от името на групата Verts/ALE

Пиерникола Педичини

от името на групата EFDD

Резолюция на Европейския парламент относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2017 г. в Бон, Германия (СОР 23) (2017/2620(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид Парижкото споразумение, Решение 1/СР.21 и 21-вата конференция на страните по РКООНИК (СОР 21), както и единадесетата конференция на страните, служеща като среща на страните по Протокола от Киото (СМР 11), проведена в Париж, Франция, от 30 ноември до 11 декември 2015 г.,
- като взе предвид 18-та конференция на страните по РКООНИК (СОР 18) и 8-та конференция, служеща като заседание на страните по Протокола от Киото (СМР 8), проведена в Доха, Катар, от 26 ноември до 8 декември 2012 г., както и приемането на изменение на Протокола за установяване на втори период на ангажименти по Протокола от Киото от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2020 г.,
- като взе предвид отварянето за подписване на Парижкото споразумение в седалището на Организацията на обединените нации (ООН) в Ню Йорк на 22 април 2016 г. и факта, че то остана отворено до 21 април 2017 г., както и че 195 държави са подписали Парижкото споразумение, а 160 държави са депозирали инструменти за неговото ратифициране,
- като взе предвид 22-рата конференция на страните по РКООНИК (СОР 22) и 1-вата конференция на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение (СМА 1), проведена в Маракеш, Мароко, от 15 ноември до 18 ноември 2016 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 6 октомври 2016 г. относно изпълнението на Парижкото споразумение и Конференцията на ООН по изменението на климата (СОР 22) в Маракеш, Мароко през 2016 г.¹,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юли 2016 г., озаглавено „Ускоряване на прехода на Европа към нисковъглеродна икономика“ (СОМ(2016)0500),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г., озаглавено „Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (СОМ(2010)2020),
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 15 февруари 2016 г.,

¹ Приети текстове, P8_TA(2016)0383.

30 септември 2016 г. и 23 юни 2017 г.,

- като взе предвид заключенията на Съвета от 19 юни 2017 г.,
 - като взе предвид, че на 6 март 2015 г. Латвия и Европейската комисия внесоха пред РКООНИК от името на Европейския съюз и на неговите държави членки планираните национално определени приноси (ПНОП) на ЕС и на неговите държави членки,
 - като взе предвид 5-ия доклад за оценка (AR5) на Междуправителствения комитет по изменението на климата (МКИК) и неговия обобщителен доклад,
 - като взе предвид обобщителния доклад на Програмата на ООН за околната среда от ноември 2016 г., озаглавен „Разликите по отношение на емисиите за 2016 г.“, и нейния доклад за разликите по отношение на адаптирането за 2016 г.,
 - като взе предвид декларацията на ръководителите, приета на срещата на високо равнище на Г-7, проведена в Шлос Елмау, Германия, на 7 и 8 юни 2015 г., озаглавена „Да мислим за бъдещето. Да действваме заедно“, в която ръководителите на Г-7 изразяват отново намерението си да се придържат към ангажимента за намаляване на емисиите на парникови газове с 40% – 70% до 2050 г. в сравнение с равнищата от 2010 г., като е необходимо да се гарантира, че намалението е по-близко до 70% отколкото до 40%,
 - като взе предвид комюникето на лидерите на Г-7 от 2017 г., и по-специално комюникето на министрите на околната среда на Г-7 от Болоня,
 - като взе предвид решението за оттегляне от Парижкото споразумение, обявено от президента на Съединените американски щати,
 - като взе предвид енцикликата на папа Франциск *Laudato si*,
 - като взе предвид въпросите към Съвета и към Комисията относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2017 г. в Бон, Германия (COP 23) (O-000068/2017 – В8-0329/2017 и O-000069/2017 – В8-0330/2017),
 - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г., като 160 от 197-те страни по Конвенцията са депозирали пред ООН своите инструменти за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване (към 8 септември 2017 г.);
- Б. като има предвид, че предложението от юли 2015 г. за реформа на схемата за търговия с емисии (СТЕ) и приетите през юли 2016 г. предложения за пакет от мерки в областта на климата (обхващащ разпределянето на усилията, земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС) и европейска стратегия за мобилност с ниски емисии) са основните инструменти за изпълнение на тези ангажименти и за потвърждаване на позицията на ЕС като световен лидер в борбата срещу изменението на климата;

- В. като има предвид, че усилията за намаляване на глобалното затопляне не следва да се разглеждат като пречка пред стремежа към икономически растеж, а даже напротив – следва да се разглеждат като движеща сила за реализирането на нови и устойчиви растеж и заетост;
- Г. като има предвид, че най-сериозните последици от изменението на климата ще бъдат понесени от развиващите се държави, по-специално най-слабо развитите държави и малките островни развиващи се държави, които нямат достатъчно ресурси, за да се подготвят за настъпващите промени и да се приспособят към тях; като има предвид, че според Междуправителствения комитет по изменението на климата (МКИК) Африка е особено уязвима спрямо това предизвикателство и е особено изложена на недостиг на вода, изключително опустошителни метеорологични събития и продължителна несигурност, предизвикана от суша и опустиняване;
- Д. като има предвид, че изменението на климата може да увеличи надпреварата за ресурси, като например храна, вода и пасища, да задълбочи икономическите затруднения и политическата нестабилност и да се превърне в най-голямата движеща сила за разселване на населението както в рамките на националните граници, така и извън тях в не толкова далечно бъдеще; като има предвид, че във връзка с това въпросът за климатичната миграция следва да се постави на челно място в международния дневен ред;
- Е. като има предвид, че на 6 март 2015 г. ЕС представи планираните национално определени приноси (ПНОП) на ЕС и на неговите държави членки на РКООНИК и с това се ангажира с обвързваща цел за намаляване на емисиите на парникови газове на своята територия с най-малко 40% до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г.;
- Ж. като има предвид, че амбициозната политика за смекчаване на изменението на климата може да създаде растеж и работни места; като има предвид обаче, че някои специфични сектори с висока въглеродна интензивност и висока интензивност на търговията могат да страдат от изместване на въглеродните емисии, ако тази целта не е подобна на други пазари; като има предвид, че във връзка с това е необходима подходяща защита срещу изместването на въглеродните емисии с цел защита на работните места в тези конкретни сектори;
1. припомня, че изменението на климата е едно от най-сериозните предизвикателства пред човечеството и че всички държави и всички участници в световен мащаб трябва да направят всичко възможно за ограничаване на свързаните с него проблеми; подчертава, че Парижкото споразумение е важна стъпка в тази посока, въпреки че остава да се направи много повече;

Научни основания за действията в областта на климата

2. припомня, че според научните данни, представени в 5-ия доклад за оценка на МКИК от 2014 г., затоплянето на климатичната система е безспорно, изменението на климата е действително, а човешките дейности са главната причина за наблюдаваното затопляне от средата на 20-и век насам; изразява загриженост във връзка с обстоятелството, че широкообхватните и значителни последици от

изменението на климата са вече видими в природните и в човешките системи на всички континенти и във всички океани;

3. отбелязва общите въглеродни бюджети, така както са представени в 5-тия доклад за оценка на МКИК, и заключава, че поддържането на настоящите равнища на глобални емисии на парникови газове ще изчерпи останалия бюджет за въглеродни емисии, който съответства на ограничаване на повишаването на средната глобална температура до 1,5°C, в рамките на следващите четири години; подчертава, че всички държави следва да ускорят прехода към нетни нулеви емисии на парникови газове и устойчивост спрямо изменението на климата съгласно Парижкото споразумение, за да се предотвратят най-неблагоприятните последици от глобалното затопляне;
4. отново посочва, че е важно глобалните действия в областта на климата да се основават на най-добрите налични научни достижения и приветства диалога за улесняване през 2018 г., който предхожда крайния срок на РКООНИК през 2020 г. за представяне на национално определените приноси (НОП) до 2030 г., и първия глобален преглед през 2023 г., тъй като дават първите възможности за прилагане на този принцип на практика;
5. насърчава диалога между експертите на МКИК и страните по Споразумението в хода на изготвянето и публикуването на резултатите от шестия цикъл на оценка; във връзка с тази цел приветства решението на МКИК да публикува специален доклад през 2018 г. относно последиците от глобално затопляне с 1,5°C спрямо равнището от прединдустриалния период и свързаните с него пътища на емисиите на парникови газове в световен мащаб;

Ратифициране на Парижкото споразумение и изпълнение на ангажиментите

6. приветства безпрецедентния темп на ратификациите и бързото влизане в сила на Парижкото споразумение, както и решителността в световен мащаб за гарантиране на неговото цялостно и бързо прилагане, изразена в Прогласяването на действията от Маракеш; настоятелно призовава всички страни по Споразумението да го ратифицират във възможно най-кратки срокове;
7. изразява задоволство поради факта, че на проведената в Маракеш 22-ра конференция на страните всички страни се съгласиха да продължат ангажираността си по отношение на поетите в Париж ангажименти, независимо от промените в политически условия;
8. изразява разочарованието си от изявлението, направено от президента на САЩ Доналд Тръмп, за намерението му да оттегли Съединените щати от Парижкото споразумение; изразява съжаление поради това решение, тъй като то представлява крачка назад; посочва, че официалното оттегляне може да влезе в сила най-рано едва след следващите президентски избори в САЩ през 2020 г.; приветства твърдите отговори от страна на правителствата по света и тяхната непрекъсната и засилената подкрепа за пълното прилагане на Парижкото споразумение; отбелязва със задоволство направените от някои американски щати, градове и предприятия обещания да продължат да поддържат ангажиментите на САЩ съгласно Парижкото споразумение;

9. изразява своето задоволство, че всички главни страни по Парижкото споразумение потвърдиха своя ангажимент за неговото изпълнение след изявлението на президента Тръмп;
10. подчертава, че понастоящем Европа трябва да застане начело на защитата на Парижкото споразумение, за да се осигури бъдеще както на нашата околна среда, така и на нашата промишленост; приветства факта, че ЕС ще укрепи съществуващите партньорства и ще се стреми към нови съюзи;
11. посочва бързия напредък, постигнат до този момент за превръщането на международния ангажимент на ЕС в законодателството на ЕС, което установява стабилна рамка за политиката в областта на климата и енергетиката до 2030 г., и подчертава намерението си да приключи този законодателен процес до края на 2017 г.;
12. настоява, че – особено след изявлението на президента Тръмп – е важно да съществуват подходящи разпоредби срещу изместването на въглеродни емисии и да се гарантира, че дружествата, които имат най-добри резултати и висока въглеродна и търговска интензивност ще получат безплатно квотите, от които се нуждаят; призовава Комисията да разгледа ефективността и законосъобразността на допълнителни мерки за защита на промишлените отрасли, изложени на риск от изместване на въглеродни емисии, като например приложима на границите данъчна въглеродна корекция и такса за потребление, по-специално по отношение на продуктите, произхождащи от страни, които не изпълняват своите ангажименти съгласно Парижкото споразумение;
13. подчертава, че поетите в рамките на Парижкото споразумение ангажименти за ограничаване на увеличението на средната температура в световен мащаб до стойности значително под 2°C спрямо равнищата от преиндустриалния период и за по-нататъшно ограничаване на повишаването на температурата до 1,5°C както и целта за постигане на баланс между антропогенните емисии от източници и поглъщането на парникови газове от поглъщатели („нулеви нетни емисии“) през втората половина на настоящия век, при справедливи условия, представляват решаващ пробив в колективните глобални усилия за преминаване към устойчива спрямо изменението на климата и неутрална в климатично отношение световна икономика;
14. припомня, че ограничаването на повишаването на средната температура в световен мащаб до значително под 2°C не гарантира, че значителните неблагоприятни климатични последици ще бъдат избегнати; признава, че настоящите ангажименти все още не са достатъчни за постигане на целите на Парижкото споразумение; поради това подчертава, че глобалните емисии на парникови газове следва да достигнат своя пик възможно най-скоро и че всички страни по Споразумението – особено всички държави от Г-20 – следва да увеличат усилията си и да актуализират своите национално определени приноси (НОП) до 2020 г. в контекста на диалога за улесняване през 2018 г.; припомня, че е необходимо световните въглеродни емисии да бъдат постепенно премахнати до 2050 г.; счита, че въвеждането на политики и мерки за постигането на НОП и накрая за тяхното надминаване следва да бъде основен национален приоритет за

всички държави и че НОП следва да се преоценяват на всеки пет години в съответствие с механизма за амбициозност, предвиден в Парижкото споразумение; въпреки това признава, че строгостта и нивото на амбиция на стратегиите за намаляване на националните емисии не зависят от представянето на актуализиран НОП;

15. призовава всички страни по Споразумението да гарантират, че техните НОП са съвместими с дългосрочните планирани резултати в съответствие с дългосрочната цел за температурата от Парижкото споразумение; подчертава, че работата в контекста на специалния доклад на МКИК относно въздействието и пътищата за постигане на 1,5°C, както и заключенията от диалога за улесняване през 2018 г. следва да бъдат взети под внимание; във връзка с това припомня ангажимента на Г-7 да представи стратегии за развитие до средата на века с ниски емисии на парникови газове много преди определената за краен срок 2020 г.; изразява готовността си за пълноценно участие в разработването на стратегията на ЕС въз основа на анализа на Комисията, обявена в нейното съобщение „Пътят след Париж“ от 2 март 2016 г. (COM(2016)0110);
16. подчертава особената отговорност на всички големи икономики, които заедно допринасят за три четвърти от емисиите в световен мащаб и счита, че борбата с изменението на климата следва да продължи да бъде централна тема в рамките на Г-7 и Г-20, по-специално в области като прилагането на НОП, стратегиите до средата на века, реформата на субсидиите за изкопаеми горива, разкриването на информацията относно въглеродни емисии, чистата енергия и др.; подчертава, че е необходимо министрите на водещите икономики да продължат своето участие във форуми като Срещата на министрите за „чиста“ енергия;
17. призовава ЕС да поеме ангажимент за допълнително намаляване на емисиите в своите НОП за 2030 г. след диалога за улесняване през 2018 г.;
18. подчертава, че е важно да се демонстрира спазването на Парижкото споразумение от страна на ЕС, наред с другото чрез прилагането му в законодателство на ЕС, включително посредством бързо приемане от съзаконодателите на ЕС на регламент за действия в областта на климата и преразглеждане на Директивата за СТЕ на ЕС, както и навременното увеличаване на целите и политическите инструменти на ЕС; припомня, че всички страни по Споразумението са приканени да съобщят на секретариата на РКООНИК до 2020 г. своите дългосрочни стратегии за развитие до средата на века с ниски емисии на парникови газове; поради това настоятелно призовава Комисията, с цел спазване на задължението по Споразумението, преди COP 24 да изготви стратегия за нулеви емисии до средата на века за ЕС, като предвиди икономически ефективен курс към достигане на целта за нулеви емисии, приета в Парижкото споразумение с оглед на задържане на повишаването на средната температура в световен мащаб значително под 2°C и полагане на усилия за ограничаването му до 1,5°C; счита, че този процес следва да започне възможно най-скоро, за да се даде възможност за всеобхватно разискване, в което Европейският парламент следва да играе съществена роля в партньорство с представители на националните, регионалните и местните органи, както и на гражданското общество и стопанския сектор; при все това напомня, че само действията на равнището на ЕС няма да бъдат задоволителни и поради това

призовава Комисията и Съвета да засилят работата си за насърчаване на останалите партньори също да предприемат мерки;

19. приветства поетия в Парижкото споразумение ангажимент за намаляване на емисиите в световен мащаб до нулеви нетни емисии през втората половина на века; признава, че това означава, че повечето сектори в ЕС трябва да постигнат нулеви емисии значително по-рано;
20. счита, че следва да се постигне напредък в преговорите по ключовите елементи на Парижкото споразумение, включително подобрени правила за прозрачност, подробности за глобалния преглед на актуалното състояние, допълнителни насоки относно ПНОП, разбиране на диференциацията, загубите и вредите, финансирането на борбата срещу изменението на климата и подкрепата за изграждане на капацитет, приобщаващо многостепенно управление и механизъм, който да улеснява изпълнението и да насърчава спазването; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да спазват ангажиментите, договорени в рамките на Парижкото споразумение, особено по отношение на приноса на ЕС към смекчаването на последиците от изменението на климата и адаптирането към тях, както и неговата подкрепа в областите на финансирането, трансфера на технологии и изграждането на капацитет;
21. подчертава, че времето е от съществено значение в съвместните усилия за борба с изменението на климата и за изпълнение на Парижкото споразумение; изтъква, че ЕС има и капацитета, и отговорността да бъде лидер, като даде пример и незабавно започне работата за привеждане на своите цели в областта на климата и енергетиката в съответствие с договорената международна цел за ограничаване на повишаването на средната световна температура под 2°C, като същевременно полага усилия да ограничи това повишаване до 1,5°C;
22. припомня, че е необходима своевременна декарбонизация, ако желаем да постигнем тази цел за средната температура в световен мащаб, и че световните емисии на парникови газове трябва да достигнат своя пик възможно най-скоро; припомня, че световните емисии следва да бъдат постепенно премахнати до 2050 г. или скоро след това, така че светът да продължи да се движи по пътя към икономически ефективни емисии, съвместими с целите за температурата, определени в Парижкото споразумение; призовава всички страни, които са в състояние да направят това, да преследват своите национални цели и стратегии за декарбонизация, като поставят приоритет върху постепенното премахване на емисиите от въглища, които са най-замърсяващият енергиен източник, и призовава ЕС да работи със своите международни партньори за постигането на тази цел, като предоставя примери на добри практики;
23. призовава всички държави членки да ратифицират изменението от Доха на Протокола от Киото;

COP 23 в Бон

24. приветства поетия в Маракеш ангажимент за завършване на работната програма с оглед изготвяне на подробни правила за изпълнение на Парижкото споразумение до 2018 г.; счита, че COP 23 е ключов етап в тази техническа работа;

25. очаква с нетърпение постигането на яснота относно структурата на диалога за улесняване през 2018 г. по време на COP 23, който ще бъде важна възможност да се направи преглед на напредъка към постигане на целта на Споразумението за смекчаване на последиците от изменението на климата и да се хвърли светлина върху подготовката и преразглеждането на НОП на страните по Споразумението с цел постигане на неговите цели; счита, че ЕС следва да играе активна роля в този първи „улесняващ диалог“, за да се направи равностойна на колективната амбиция и на напредъка при изпълнението на ангажиментите; призовава Комисията и държавите членки да представят много преди „улесняващия диалог“ допълнителни ангажименти за намаляване на емисиите на парникови газове, които да надхвърлят настоящите ангажименти по Парижкото споразумение и да допринасят по подходящ начин за преодоляване на пропуските в областта на смекчаването на изменението на климата в съответствие с възможностите на ЕС;
26. припомня, че увеличаването на действията за смекчаване на последиците от изменението на климата в периода преди 2020 г. е абсолютно необходима предпоставка за постигане на дългосрочните цели на Парижкото споразумение и призовава ЕС да гарантира, че краткосрочните действия остават на дневен ред на COP 23;

Финансиране в областта на климата и други средства за изпълнение

27. приветства „Пътната карта за 100 милиарда щатски долара“ за постигане на целта за мобилизиране на 100 милиарда щатски долара до 2020 г. за действия в областта на климата в развиващите се страни; подчертава, че целта за мобилизирането на средства беше продължена до 2025 г., в съответствие със споразумението от COP 21;
28. приветства ангажимента на страните по Парижкото споразумение да съобразят всички финансови потоци със стремежа за постигане на ниски емисии на парникови газове и устойчиво спрямо климатичните изменения развитие; във връзка с това счита, че ЕС трябва да се справи с финансовите потоци към изкопаемите горива и инфраструктурата с висока въглеродна интензивност като въпрос с неотложен характер;
29. признава, че е важно да се обърне внимание на механизма за загубите и щетите в Парижкото споразумение и решително подкрепя обсъждането на механизма като отделен стълб на действията в областта на климата в рамките на COP 23 в Бон;
30. подчертава, че е важно въпросът за правата на човека да остане в основата на действията в областта на климата, и настоява Комисията и държавите членки да гарантират, че в преговорите относно мерките за приспособяване към изменението на климата се признава необходимостта от зачитане, опазване и насърчаване на правата на човека, включващи, наред с другото, равенството между половете, пълното и равноправно участие на жените и активната подкрепа за справедлив преход на работната сила, създаващ достойна заетост и качествени работни места за всички;
31. приветства стабилното нарастване на равнището на финансиране от ЕС в областта на климата, но подчертава, че е необходимо да бъдат положени допълнителни

усилия; подчертава, че е важно да се гарантира, че останалите развити страни по Споразумението изпълняват своя целеви принос към целта от 100 милиарда щатски долара; призовава за конкретни европейски и международни ангажименти за предоставяне на допълнителни източници на финансиране;

32. призовава правителствата и публичните и частните финансови институции, включително банки, пенсионни фондове и застрахователни дружества, да поемат амбициозен ангажимент в полза на привеждането на практиките за кредитиране и инвестиции в съответствие с целта за задържане на покачването на световната средна температура значително под 2°C, в съответствие с член 2, параграф 1, буква в) от Парижкото споразумение, и оттеглянето на инвестициите от изкопаемите горива, включително постепенното премахване на экспортните кредити за инвестиции в изкопаеми горива; призовава за специални публични гаранции за популяризиране на „зелените“ инвестиции и екологичните маркировки и за предлагане на фискални предимства за „зелените“ инвестиционни фондове и за издаването на „зелени“ облигации;
33. признава, че промените в националните и международните данъчни системи, включително изместването на данъчната тежест от труда към капитала, прилагането на принципа „замърсителят плаща“, оттеглянето на инвестициите от изкопаемите горива и определянето на подходяща цена за въглерода са от съществено значение за създаването на благоприятна икономическа среда за насърчаване на публичните и частните инвестиции, които ще позволят реализирането на целите за устойчиво развитие в рамките на индустриалните политики;
34. насърчава засиленото сътрудничество между развитите и развиващите се държави, включително в рамките на партньорството относно НОП, така че държавите да имат по-ефективен достъп до техническите знания и финансовата подкрепа, необходими за въвеждането на политики с цел осъществяване и надхвърляне на техните НОП;
35. призовава Комисията да предприеме пълна оценка на възможните последици от Парижкото споразумение за бюджета на ЕС и да разработи специален, автоматичен механизъм на ЕС за финансиране, предоставящ допълнително и адекватно финансиране, за да се гарантира, че ЕС допринася с полагащия му се дял за целта за международно финансиране на борбата срещу изменението на климата в размер на 100 милиарда щатски долара;
36. призовава за конкретни ангажименти за осигуряване на допълнителни източници за финансиране на борбата срещу изменението на климата, включително чрез въвеждането на данък върху финансовите сделки, заделянето на част от квотите за емисии по СТЕ на ЕС през периода 2021 – 2030 г. и разпределянето на приходите от мерките на ЕС и международните мерки във връзка с емисиите от въздушния и морския транспорт за международно финансиране на борбата срещу изменението на климата и Зеления фонд за климата;

Роля на недържавните участници

37. подчертава усилията, които се полагат от все по-широк кръг от недържавни

участници с цел декарбонизация и постигане на по-голяма устойчивост по отношение на изменението на климата; ето защо подчертава значението на структурирания и конструктивен диалог между правителствата, бизнес общността, градовете, регионите, международните организации, гражданското общество и академичните институции и на гарантирането на тяхното участие при планирането и изпълнението на вариращи по мащаб действия в областта на климата, за да се насърчат устойчиви действия в световен мащаб за създаването на нисковъглеродни и устойчиви общества и да се демонстрира напредък в постигането на целите на Парижкото споразумение;

38. призовава ЕС и неговите държави членки, заедно с другите страни по РКООНИК, да насърчават процес, който ангажира активно недържавните участници в преговорите за прилагането на Парижкото споразумение, подкрепя усилията им да допринасят за осъществяването на НОП на дадена държава въпреки националните политическите трансформации и им дава възможност да проучат нови форми на участие и асоцииране в рамките на РКООНИК;
39. подчертава важната роля на Зоната на недържавните участници за действия в областта на климата (NAZCA) за насърчаването и проследяването на действията на недържавните участници, като например Световния конвент на кметовете, инициативата „Мисия за иновации“, „InsuResilience“, „Устойчива енергия за всички“ и партньорството относно НОП;
40. приветства усилията на лидерите в борбата срещу изменението на климата в рамките на партньорството от Маракеш за действия в областта на климата;
41. призовава ЕС и неговите държави членки да работят с всички участници от гражданското общество (институции, частния сектор, НПО и местните общности) за разработването на инициативи за намаляване на емисиите в ключови сектори (енергетика, технологии, градове, транспорт) и на инициативи за адаптиране и устойчивост в отговор на проблеми с адаптирането, особено по отношение на достъпа до вода, продоволствената сигурност и предотвратяването на рискове; приканва всички правителства и участници от гражданското общество да подпомагат и укрепват тази програма за действие;
42. припомня на ООН и на страните по РКООНИК, че индивидуалните действия са толкова важни, колкото и действията на правителствата и институциите; поради това призовава за по-голям стремеж към организиране на кампании и дейности за повишаване на осведомеността и за информиране на обществеността за малките и големите стъпки, които могат да допринесат за борбата срещу изменението на климата в развитите и в развиващите се държави;

Всеобхватно усилие от страна на всички сектори

43. приветства развитието на схемите за търговия с емисии в световен мащаб, включително 18 схеми за търговия с емисии, действащи на четири континента, които представляват 40% от световния БВП; насърчава Комисията да стимулира връзките между СТЕ на ЕС и други схеми за търговия с емисии, с цел да се създадат международни пазарни механизми за въглеродни емисии и да се увеличи амбицията в областта на климата, като същевременно се спомогне за намаляване

на риска от изместване на въглеродни емисии чрез осигуряване на равнопоставени условия за конкуренция; призовава Комисията да въведе предпазни мерки, за да гарантира, че свързването на СТЕ на ЕС има постоянен принос за смекчаването на последиците от изменението на климата и не застрашава целта на ЕС за намаляване на вътрешните емисии на парникови газове;

44. подчертава необходимостта от по-голяма амбиция и повече действия, за да се запазят достатъчно стимули за реализиране на намаляване на емисиите на парникови газове, което е необходимо за постигането на целите на ЕС в областта на климата и енергетиката до 2050 г.; подчертава, че е отбелязан недостатъчен напредък в намаляването на емисиите на парникови газове в транспортния и селскостопанския сектор по отношение на целите за 2020 г. и че е необходимо да се увеличат усилията, за да могат тези сектори да изпълнят целите си по отношение на своя принос за намаляването на емисиите до 2030 г.;
45. подчертава, че е важно да се гарантира екологосъобразността на всички бъдещи пазарни подходи, както във, така и извън рамките на Парижкото споразумение, като се разгледат рисковете, като например „вратичките“, даващи възможности за двойно отчитане, проблемите по отношение на постоянния характер и допълняемостта на намаляването на емисиите, потенциалните отрицателни последици за устойчивото развитие, както и порочните стимули за намаляване на нивото на амбициите за равнището на НОП;
46. подчертава, че целите 20-20-20 за емисиите на парникови газове, възобновяемите източници на енергия и икономите на енергия изиграха ключова роля при стимулирането на този напредък и поддържането на заетостта на повече от 4,2 милиона души в различни екологични промишлени сектори с отбелязан непрекъснат растеж по време на икономическата криза;
47. отбелязва решението на Асамблеята на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) от 2016 г. за създаването на Схема за компенсирание и намаляване на емисиите на въглероден диоксид в международното въздухоплаване (CORSIA);
48. въпреки това изразява разочарование от факта, че ИКАО не постигна съгласие за намаляването на емисиите с въвеждането на CORSIA, а вместо това се фокусира главно върху компенсирането; изразява съжаление, че качеството на компенсациите изобщо не е гарантирано, че прилагането на CORSIA има правно обвързващ характер едва от 2027 г. нататък, както и че основните членове на ИКАО все още не са се ангажирали да участват в доброволната фаза, докато други държави с големи емисии не са поели ангажимент за въглеродно неутрален растеж, което повдига много въпроси по отношение на реалното въздействие върху климата, тъй като резултатът не отговаря на очакванията, които ЕС имаше, когато взе решение за „спиране на часовника“ по отношение на СТЕ на ЕС; призовава за бързото финализиране на стабилен набор от правила за привеждане в действие на CORSIA, за нейното своевременно изпълнение на национално и регионално равнище и за надлежното ѝ прилагане от всички държави; призовава освен това за засилване на всички технологични иновации, свързани с работата на

двигателя и качеството на горивата;

49. припомня, че въпреки че вътрешноевропейските полети ще продължат да бъдат обхванати от СТЕ на ЕС, всички промени на съществуващото законодателство и планираното привеждане в действие на CORSIA могат да се разглеждат единствено в контекста на нивото на амбициите на системата и мерките за прилагане, които предстои да бъдат разработени;
50. отбелязва пътната карта за разработване на „Всеобхватна стратегия на ММО за намаляване на емисиите на парникови газове от морските транспортни средства“, приета по време на 70-ата сесия на Комитета по опазване на морската среда към Международната морска организация (ММО); настоятелно призовава ММО да разработи глобален механизъм в съответствие с целите на Парижкото споразумение, като определи амбициозна цел за намаляване на емисиите и изготви конкретен график, като част от първоначалната стратегия на ММО за намаляване на емисиите на парникови газове, която предстои да бъде приета през пролетта на 2018 г.;
51. приветства изменението от Кигали относно постепенното намаляване в световен план на флуоровъглеродите (HFC), водещи до затопяне на климата; счита, че то представлява конкретна стъпка за изпълнението на Парижкото споразумение, с която биха могли да се избегнат емисии от над 70 милиарда тона CO₂ еквивалент до 2050 г., което се равнява на 11 пъти годишните емисии на САЩ, и следователно насърчава всички страни по Протокола от Монреал да предприемат всички необходими стъпки за бързото му ратифициране; припомня, че ЕС е приел амбициозно законодателство за постепенното намаляване на флуоровъглеродите (HFC) със 79% до 2030 г., тъй като благоприятните за климата алтернативи са широко достъпни и техният потенциал следва да се използва пълноценно;

Устойчивост по отношение на климата чрез адаптиране

52. отбелязва, че приоритетите на председателството на Фиджи за COP 23 включват области, в които действията за адаптиране и устойчивост са силно застъпени; припомня, че действията за адаптиране са неизбежна необходимост за всички държави, за да могат те да сведат до минимум отрицателното въздействие и да използват пълноценно възможностите за устойчив на климата растеж и устойчиво развитие;
53. призовава за съответно определяне на дългосрочни цели за адаптиране; припомня, че развиващите се държави, по-специално най-слабо развитите държави и малките островни развиващи се държави, които са допринесли най-малко за изменението на климата, са най-уязвими по отношение на неговото неблагоприятно въздействие и разполагат с най-малък капацитет за адаптиране;
54. подчертава необходимостта от действително интегриране на адаптирането към изменението на климата в националните стратегии за развитие, включително финансовото планиране, като същевременно се подобряват каналите за координация между различните равнища на управление и заинтересованите страни; счита, че също така е важна съгласуваността със стратегиите и плановете

за намаляване на риска от бедствия;

55. подчертава, че е важно да се извърши оценка специално на въздействието на изменението на климата върху градовете и техните уникални предизвикателства и възможности за адаптиране към изменението на климата и смекчаване на последиците от него; счита, че засилването на способността на градските и местните власти да се ангажират и да работят за устойчивостта на тяхната общност е от ключово значение за справянето с местното измерение на въздействието на изменението на климата;
56. счита, че политиките по отношение на изменението на климата могат да се ползват с достатъчна подкрепа, при условие че са придружени от социални мерки, в т.ч. фонд за справедлив преход, който да свърже съществуващите предизвикателства на борбата срещу изменението на климата с усилията за борба с безработицата и несигурната заетост;
57. призовава Комисията да направи повторна оценка на стратегията на ЕС за адаптиране от 2013 г. с цел да се осигури по-голяма насоченост и добавена стойност на дейностите за адаптиране на равнището на ЕС чрез укрепване на връзките със Парижкото споразумение и оказване на подкрепа за по-нататъшното развитие на ефективен обмен на добри практики, примери и информация относно дейностите за адаптиране; подчертава необходимостта от разработване на системи и инструменти за проследяване на напредъка и ефективността на националните планове и действия за адаптиране;
58. припомня, че земеделските земи, влажните зони и горите, които обхващат повече от 90% от земната повърхност на ЕС, ще бъдат остро засегнати от изменението на климата; подчертава, че този сектор, познат като „земеползване, промени в земеползването и горско стопанство (ЗПЗГС)“, е едновременно поглътител и източник на емисии и е от решаващо значение за смекчаване на последиците и повишаване на устойчивостта;
59. подчертава тежките отрицателни последици, които често са и необратими, от непредприемането на действия, като припомня, че изменението на климата засяга всички региони по света по различни, но причиняващи големи вреди начини, което води до миграционни потоци и човешки жертви, както и до загуби в сферата на икономиката и околната среда и в социалната сфера; подчертава, че съгласуваното насърчаване в световен мащаб с политически и финансови средства на иновациите в областта на чистите и възобновяемите източници на енергия е от решаващо значение за постигането на нашите цели по отношение на климата и за създаването на благоприятни условия за растеж;
60. признава множеството трудности при изработването на общоприето, универсално определение за „климатичен бежанец“, но призовава за сериозно признаване на естеството и мащаба на разселване и миграция поради изменението на климата, произтичащи от бедствия, причинени от глобалното затопляне; отбелязва със загриженост, че между 2008 и 2013 г. около 166 милиона души са били принудени да напуснат домовете си поради природни бедствия, покачване на морското равнище, екстремни метеорологични явления, опустиняване, недостиг на вода и разпространяването на тропически болести и векторно преносими заболявания;

припомня по-специално, че свързаните с климата явления в някои части на Африка и Близкия Изток биха могли да допринесат за политическата нестабилност, икономическите затруднения и задълбочаването на кризата с бежанците в Средиземноморието;

61. отбелязва, че на обезлесяването и деградацията на горите се дължат 20% от световните емисии на парникови газове, и подчертава ролята на горите и на тяхното активно устойчиво управление за смекчаване на последиците от изменението на климата и необходимостта от засилване на способностите за адаптиране и устойчивостта на горите към изменението на климата; подчертава необходимостта от усилия за смекчаване на последиците, насочени към сектора на тропическите гори (REDD +); подчертава, че постигането на целта за ограничаване на глобалното затопляне под 2°C вероятно ще се окаже невъзможно без тези усилия за смекчаване на последиците; освен това призовава ЕС да увеличи международното финансиране за намаляване на обезлесяването в развиващите се държави;

Подкрепа за развиващите се държави

62. подчертава значението на ролята, която изпълняват и развиващите се държави за постигането на целите на Парижкото споразумение и необходимостта да се помогне на тези държави да изпълняват своите планове в областта на климата, като се използват пълноценно полезните взаимодействия със съответните цели за устойчиво развитие на прилаганите мерки в областта на климата, плана за действие от Адис Абеба и „Програма 2030“;
63. подчертава необходимостта от подкрепа за всеобщия достъп до устойчива енергия в развиващите се държави, по-специално в Африка, чрез засилено внедряване на възобновяеми източници на енергия; посочва, че Африка има огромни природни ресурси, които могат да гарантират нейната енергийна сигурност; подчертава, че, в крайна сметка, ако електроенергийните междусистемни връзки бъдат успешно изградени, част от енергията за Европа би могла да се доставя от Африка;
64. подчертава, че ЕС притежава опита, капацитета и глобалното влияние, за да бъде лидер в изграждането на по-интелигентна, по-чиста и по-устойчива инфраструктура, която е необходима за извършването на глобалния преход, задвижен чрез Парижкото споразумение; призовава ЕС да подкрепя усилията на развиващите се държави в прехода към нисковъглеродни общества, които да са по-приобщаващи, по-устойчиви в социално отношение и по отношение на околната среда, по-процъфтяващи и по-сигурни;

Промисленост и конкурентоспособност

65. приветства постоянните усилия и напредъка, постигнат от европейската промисленост в това да изпълнява задълженията си и да се възползва в пълна степен от възможностите, произтичащи от Парижкото споразумение, което може да доведе до успешни и икономически ефективни действия в областта на климата;
66. подчертава, че борбата срещу изменението на климата е глобален приоритет и

следва да се води наистина в световен мащаб, като същевременно се гарантират енергийната сигурност и устойчивата икономика;

67. подчертава, че стабилната и предсказуема правна рамка и ясните политически сигнали както на равнището на ЕС, така и на световно равнище, биха улеснили и засилили свързаните с климата инвестиции;
68. подчертава, че трайната ангажираност, особено от страна на основните източници на емисии в световен мащаб, е от решаващо значение за действията в областта на климата и Парижкото споразумение; изразява дълбоко съжаление относно изявлението на администрацията на САЩ във връзка с нейната позиция относно Парижкото споразумение; при все това силно приветства непрекъснатата подкрепа от страна на големите американски предприятия, които ясно разбират рисковете от изменението на климата и възможностите, произтичащи от действията в областта на климата;
69. счита, че ако другите големи икономики не поемат ангажименти, съпоставими с ангажиментите на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове, ще бъде необходимо да се запазят разпоредбите относно изместването на въглеродни емисии, особено насочените към отрасли, изложени на висока интензивност на търговията и със значителен дял от свързаните с въглеродните емисии разходи при производството, с цел гарантиране на глобалната конкурентоспособност на европейската промишленост;
70. приветства факта, че Китай и други основни конкуренти на енергоемките промишлени сектори на ЕС въвеждат търговия с въглеродни емисии или други механизми за ценообразуване; счита, че докато бъдат постигнати условия на равнопоставеност, ЕС следва да поддържа подходящи и пропорционални мерки, за да гарантира конкурентоспособността на своята промишленост и да предотвратява при необходимост изместването на въглеродни емисии, като има предвид, че политиките в областта на енергетиката, промишлеността и климата вървят ръка за ръка;
71. подчертава важното значение на увеличаването на броя на квалифицираните работници в промишлеността и насърчаването на знанията и най-добрите практики за стимулиране на създаването на качествени работни места, като същевременно се подкрепя справедливият преход за работната сила, когато е необходимо;

Енергийна политика

72. призовава ЕС да окаже натиск върху международната общност за незабавно приемане на конкретни мерки, в т.ч. график, за постепенно премахване на субсидиите, които имат вредно въздействие върху околната среда, включително субсидиите за изкопаеми горива, които нарушават конкуренцията, възпират международното сътрудничество и възпрепятстват иновациите;
73. подчертава значението на икономии на енергия, енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници за намаляването на емисиите, както и за реализирането на финансови икономии, за енергийната сигурност и за

предотвратяването и облекчаването на енергийната бедност с цел защита и подпомагане на уязвимите и бедните домакинства; призовава за глобално насърчаване на мерките за енергийна ефективност и икономии и на разработването на възобновяеми източници на енергия (например чрез стимулиране на собственото производство и на потреблението на възобновяеми източници на енергия), както и за ефективното им въвеждане; припомня, че отдаването на приоритет на енергийната ефективност и глобалното лидерство в областта на възобновяемите източници на енергия са две от основните цели на енергийния съюз на ЕС;

74. подчертава значението на разработването на технологии за съхраняване на енергия, интелигентни мрежи и оптимизация на потреблението, които ще допринесат за укрепване на ефективното въвеждане на възобновяемите източници на енергия в производството на електроенергия и секторите за топлоснабдяване и охлаждане за домакинствата;

Научни изследвания, иновации и цифрови технологии

75. подчертава факта, че непрекъснатите и засилени научни изследвания и иновации в областта на смекчаването на последиците от изменението на климата, политиките на адаптиране, ефективността на ресурсите, нисковъглеродните технологии и устойчивото използване на вторичните суровини („кръгова икономика“) са ключът към борбата с изменението на климата по икономически ефективен начин, както и към намаляването на зависимостта от изкопаемите горива; поради това призовава да бъдат поети глобални ангажименти за увеличаване и насочване на инвестициите в тази област;
76. изтъква, че напредъкът на необходимите за декарбонизацията технологии ще изисква ясни политически сигнали, включително намаляване на пазарните и регулаторните пречки пред новите технологии и бизнес модели, както и правилно насочени публични разходи;
77. припомня, че научните изследвания, иновациите и конкурентоспособността са сред петте стълба на стратегията на ЕС за енергиен съюз; отбелязва, че ЕС е решен да остане глобален лидер в тези области, като същевременно развива тясно научно сътрудничество с международните партньори; подчертава значението на изграждането и поддържането на силен иновационен капацитет в развитите и бързо развиващите се държави за внедряването на чисти и устойчиви енергийни технологии;
78. припомня основната роля на цифровите технологии за улесняването на енергийния преход, създаването на нови устойчиви бизнес модели и подобряването на енергийната ефективност и икономии; подчертава ползите за околната среда, които цифровизацията на европейската промишленост може да донесе чрез ефективното използване на ресурсите и намаляването на материалоемкостта;
79. подчертава значението на пълноценното използване на съществуващите програми и инструменти на ЕС, като например „Хоризонт 2020“, които са отворени за участие от трети държави, особено в областта на енергетиката, изменението на

климата и устойчивото развитие;

80. призовава за по-ефективно използване на технологиите, като например космическите спътници, за точно събиране на данни за емисиите, температурата и изменението на климата; посочва по-специално приноса на програма „Коперник“; призовава също така за прозрачно сътрудничество и споделяне на информация между държавите и за отворени данни за научната общност;

Дипломатическа дейност във връзка с изменението на климата

81. категорично подкрепя постоянния акцент на ЕС върху дипломацията във връзка с изменението на климата, която е от основно значение за извеждането на преден план на действията във връзка с изменението на климата в страните партньори и по отношение на общественото мнение в световен мащаб; подчертава необходимостта въпросът за изменението на климата да продължи да бъде стратегически приоритет в дипломатическия диалог, като се вземат под внимание последните събития и променящия се геополитически пейзаж; подчертава факта, че Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и държавите членки имат огромен капацитет в областта на външната политика и трябва да проявят лидерство в рамките на форумите по въпросите на изменението на климата; подчертава, че амбициозните и спешни действия в областта на климата, заедно с изпълнението на ангажиментите по линия на COP 21, трябва да продължат да бъдат един от приоритетите на ЕС по време на двустранните и междурегионалните диалози на високо равнище със страните партньори, в рамките на Г-7, Г-20, ООН и други международни форуми;
82. отново изразява становището си, че целите на политиката в областта на климата трябва да бъдат поставени в центъра на усилията на ЕС в областта на външната политика и глобалната програма; настоятелно призовава ЕС и държавите членки да демонстрират лидерство в глобалните действия в областта на климата посредством трайна ангажираност със Парижкото споразумение и активно търсене на сътрудничество със стратегическите партньори, както на национално, така и на поднационално равнище, с цел да се сформират или укрепят съюзи в областта на климата, така че да се запази набраната положителна инерция за постигането на амбициозен режим на опазване на климата;
83. настоятелно призовава ЕС и държавите членки да работят за постигане на по-широка осведоменост, анализ и управление на свързаните с климата рискове и да подкрепят партньорите на ЕС по света в усилията им за по-добро разбиране, интегриране, предвиждане и управление на въздействието на изменението на климата върху вътрешната стабилност, международната сигурност и разселването на хора;
84. поема ангажимент да използва своята международна роля и членството си в международни парламентарни мрежи с цел да полага непрекъснати усилия за постигането на напредък в посока на бързо прилагане на Парижкото споразумение;

Роля на Европейския парламент

85. счита, че Парламентът трябва да бъде добре интегриран в делегацията на ЕС, тъй като трябва да даде съгласието си за международните споразумения и играе централна роля при изпълнението на национално равнище на Парижкото споразумение в качеството на съзакондател; поради това изразява очакване да му бъде предоставена възможност да присъства на координационните заседания на ЕС в Бон и да му бъде гарантиран достъп до всички подготвителни документи от момента на започване на преговорите;

◦

◦ ◦

86. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите членки, както и на Секретариата на РКООНИК, с молба тя да бъде разпространена до всички страни по конвенцията, които не са държави – членки на ЕС.